

## **COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN**

---

**25-01** Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van ... klager jegens ...verweester.

### **Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO**

De heer mr. T.J. Dorhout Mees (voorzitter), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk-Van Wijngaarden (lid), mevrouw J.M.Y. Lohmann MSc. (lid) en mevrouw M. Ravesteijn MSc. (lid);  
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. H.C.B. van der Meer.

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

### **1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid**

Op 11 januari 2025 diende klager via de e-mail een klachtschrift in met een klacht over het handelen van verweester. Klager heeft bij zijn klacht drie bijlagen gevoegd, te weten:

- Verslag door verweester d.d. 19-02-2024,
- Verslag door verweester d.d. 25-06-2024,
- Verslag Y jeugdhulp d.d. 16-11-2022

Desgevraagd deelde klager bij mail van 16 januari 2025 mee de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend.

Het College besloot op 27 januari 2025 dat de klacht ontvankelijk was en in behandeling werd genomen.

Bij brief van 5 februari 2025 verzocht het College aan verweester om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Op 4 maart 2025 ontving het College het verweerschrift via de e-mail.

Bij het verweerschrift zijn negen bijlagen gevoegd, te weten:

- Verslag door verweester d.d. 19-02-2024,
- E-mail van verweester aan gezinsvoogdijinstelling d.d. 18-03-2024,
- Verslag door verweester d.d. 25-06-2024,
- Offerte verweester d.d. 28-06-2024,
- E-mail verweester aan gezinsvoogdijinstelling d.d. -8-07-2024,
- certificaat Kindercoach d.d. 03-09-2015,
- Kopie van laatste pagina besluit gezinsvoogdijinstelling d.d. 08-01-2024
- Mailwisseling verweester- klager in de periode 14-05-2024 tot 19-06-2024,
- Mailwisseling verweester- gezinsvoogdijinstelling in de periode 03-06-2024 tot 25-06-2024.

Het College besloot om in deze zaak een hoorzitting te houden. Partijen werden hierover geïnformeerd bij brief van 26 mei 2025.

De hoorzitting vond plaats op 7 juli 2025 via Microsoft Teams. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat tegelijk met de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

Enkele uren voor de hoorzitting heeft het College van klager een e-mailbericht ontvangen met twee bijlagen. Ter zitting is partijen bevestigd dat deze stukken zijn ontvangen buiten de termijn van artikel 16 lid 5 van het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement), dat nieuwe stukken toestaat tot uiterlijk twee weken voor de datum van de hoorzitting. Van de stukken neemt het College voor kennisgeving aan de als bijlage bijgevoegde e-

mail van verweerster met de mededeling dat zij het traject beëindigt. De eveneens bijgevoegde bijlage met een reactie daarop van klager, accepteert het College niet. Dit stuk is buiten de termijn ingediend en bevat elementen van een nieuwe klacht.

## 2. De feiten

2.1. Klager is de vader van dochter X (geboren op 1 februari 2018; nu 7 jaar). Klager en de moeder van X hadden hun affectieve relatie beëindigd, maar hebben deze na het ontdekken van een ongeplande zwangerschap hervat. Rond de geboorte van X is de relatie definitief beëindigd. Moeder heeft het gezag over X. X heeft hoofdverblijf bij moeder en oma. Klager heeft zijn dochter via een gerechtelijke procedure erkend, en is daarmee 'juridisch ouder'. Hij heeft geen gezag.

2.2. Klager heeft verschillende juridische procedures gevoerd teneinde contact te houden met X en het gezag te krijgen. Op 1 maart 2023 heeft de rechter X wegens een verstoorde relatie tussen de ouders en het gebrek aan een omgangsregeling onder toezicht gesteld van een gecertificeerde instelling (hierna: de gezinsvoogd). De rechter heeft ook een omgangsregeling vastgesteld tussen klager en X.

2.3. Verweerster is werkzaam als zelfstandig gevestigd pedagoog, kinder- opvoed- en jongerencoach. Verweerster is in december 2023 eenzijdig door de moeder ingeschakeld voor begeleiding van X als kindercoach teneinde haar te ondersteunen bij de omgang met klager. Verweerster heeft in deze periode moeder twee maal gesproken voor kennismaking. X ziet zij twee maal, waarvan één keer tijdens een huisbezoek.

2.4. Op 19 februari 2024 heeft verweerster op verzoek van moeder een schriftelijk verslag opgesteld van het verloop van de contacten tot dat moment. Verweerster concludeert in de brief onder meer dat ze het programma 'Stoere Schildpadden' niet het meest passend acht voor X en biedt een individueel coachingstraject aan. Het verslag is toegezonden aan de moeder. Het verslag bevat onder meer ook de passage:

*"Dit document kunt u gebruiken in overleg met uw advocaat of op een andere manier naar eigen inzicht inzetten om een en ander te verduidelijken."*

En:

*"Tot slot mag mijn visie, mening en stem gedeeld worden indien de Rechtbank dit nodig acht....."*

2.5. Op 8 maart 2024 heeft de gezinsvoogd verweerster verzocht om X in opdracht van haar in de komende periode te begeleiden in de omgang met klager.

Nadien heeft X verweerster nog vijf keer op haar praktijk bezocht, waarvan vier keer alleen.

Verweerster heeft op 25 april 2024 contact gelegd met klager en voerde twee gesprekken met klager (één keer op de praktijk en één keer bij klager thuis).

2.6. Op 25 juni 2024 heeft verweerster een tweede rapportage opgesteld. In deze rapportage heeft zij een aantal aanbevelingen gedaan omtrent de communicatie tussen ouders en de omgang tussen klager en X en de begeleiding daarvan. Zo schrijft verweerster in het verslag onder meer:

*"Haar aanmelden bij een ander hulpverleningstraject zoals Stoere Schildpadden lijkt me hierin overbodig en onwenselijk, dan moet ze immers weer opnieuw hulpverleners leren vertrouwen en is X opnieuw degene 'die aan het werk moet' en ze moet hier al zo lang zo hard aan werken. Tevens is het aanbod Stoere Schildpadden niet passend voor deze situatie en is het individuele traject dat ze nu volgt beter passend."*

En:

*“Ik adviseer de omgangsmomenten voorlopig te beperken tot de zaterdagen eens per veertien dagen. De zaterdag is mijns inziens het meest geschikt voor de omgang aangezien deze meer contacturen bevat en buiten school plaatsvindt.”*

Verweerster verzond het verslag aan de gezinsvoogd en tegelijkertijd in kopie aan de moeder en klager.

### **3. Het standpunt van klager**

3.1 Klager stelt dat hij al vanaf de geboorte van X meerdere juridische procedures heeft moeten voeren tegen haar moeder om een rol in het leven van zijn dochter te kunnen spelen. Klager wil een rol spelen in het leven van X en ervaart dat de moeder hem hierin tegenwerkt.

3.2 Klager geeft aan dat Raad voor de Kinderbescherming, betrokken in de juridische procedures tussen de ouders, in 2021 en 2022 reeds overwoog dat er zorgen waren over de bereidheid van moeder om het contact tussen X en vader te blijven stimuleren. Ondanks betrokkenheid van Y en Z zou sprake blijven van passieve weerstand aan de zijde van de moeder, waardoor X in een loyaliteitsconflict kwam. Onbegeleide omgang tussen klager en X kwam hierdoor moeizaam tot stand, terwijl hier volgens de deskundigen wel ruimte voor was. Sinds 1 maart 2023 is X op verzoek van de Raad onder toezicht gesteld wegens bedreigde (identiteits)ontwikkeling. Sinds de zomer van 2023 is sprake van onbegeleid contact tussen klager en X.

3.3. Kort samengevat is klager van mening dat verweerster gezien deze context onvoldoende zorgvuldigheid heeft betracht in haar advisering en haar verslaglegging. Verweerster heeft daardoor in de visie van klager niet gehandeld conform de Beroepscode.

Concreet verwijt klager verweerster, zakelijk weergegeven, het navolgende:

1. Verweerster noemt zich ten onrechte kindercoach, omdat zij niet over de expertise, opleiding en registraties beschikt van een kindercoach. Hij acht haar niet deskundig bij complexe scheidingen, zoals in dit geval speelt. Zij heeft onvoldoende ervaring met jonge kinderen en echtscheidingsproblematiek.
2. Verweerster heeft onzorgvuldig gehandeld door op basis van eenzijdige informatie het eerste rapport d.d. 29 februari 2024 te schrijven, terwijl zij wist of behoorde te weten dat deze rapportage in een procedure zou worden gebruikt. Zij heeft klager daarbij niet voor het opstellen van dit rapport geïnformeerd en voorafgaand aan de totstandkoming ervan geen contact met klager opgenomen. Klager stelt dat verweerster minimaal de gezinsvoogd had moeten informeren.
3. Verweerster is in haar eerste rapportage onvoldoende transparant over de informatie die de basis vormt van haar verklaringen.  
Verweerster geeft in de rapportage niet aan of zij kennis heeft genomen van de eerdere adviezen van deskundigen, welke interventies en methoden zij hanteert. Ook onderbouwt verweerster niet, waarop zij haar advies om te stoppen met de begeleiding van het programma Stoere Schildpadden, baseert.
4. Verweerster heeft twee onverenigbare rollen op zich genomen door eerst in opdracht van de moeder te werken en daarna in opdracht van de gezinsvoogd de begeleiding van de omgangsregeling op zich te nemen. Verweerster heeft zich ter zitting in februari 2024 ten onrechte opgesteld als onafhankelijk deskundige. Klager verwijt verweerster dat hierbij sprake is van belangenverstrengeling.
5. Verweerster is ook in haar tweede rapportage van 25 juni 2024 onvoldoende zorgvuldig. De inhoud van dit verslag staat haaks op de beleving van klager. Het verslag pretendeert ten onrechte een feitelijk verslag te zijn, maar bevat ook adviezen en conclusies. Verweerster heeft hiermee haar bevoegdheden overschreden. De conclusies en adviezen zijn daarbij

onvoldoende onderbouwd. De rapportage voldoet niet aan de vereisten, die de beroepscode daaraan stelt.

Klager stelt dat verweerster X tot op heden behandelt zonder zijn instemming.

#### **4. Het standpunt van verweerster**

Verweerster brengt in reactie op de klachten, zakelijk weergegeven en voor zover hier relevant, het volgende naar voren.

4.1. Verweerster heeft ruim twintig jaar ervaring als pedagoog, waarvan ruim dertien in haar eigen praktijk. Zij is aangesloten bij de NVO en staat geregistreerd in het SKJ. Zij heeft in 2014 een diploma tot kindercoach behaald na het volgen van een opleiding van een jaar. Kindercoach is geen beschermde beroepstitel. Aangezien verweerster al moet voldoen aan de herregistratie-eisen van zowel de NVO, als de SKJ heeft zij er voor gekozen, zich niet aan te sluiten bij de beroepsvereniging voor kindercoaches, Adiona. Dit is ook niet verplicht.

Verweerster maakt bij elke nieuwe hulpvraag een afweging, of zij op basis van kennis en ervaring passende hulp kan bieden. Dat heeft zij ook in deze situatie weloverwogen gedaan.

4.2. Verweerster werd in december 2023 per e-mail benaderd door de moeder van X, omdat zij op zoek was naar een kindercoach voor haar dochter. De moeder gaf daarbij aan het vertrouwen in de eerder betrokken hulpverleningsinstanties te hebben verloren, maar dat zij wel graag hulp wilde opstarten voor haar dochter in de omgang met klager. Moeder verstrekke verweerster stukken van de rechtbank, de Raad voor de Kinderbescherming, de gezinsvoogdijsinstelling en andere betrokken jeugdbeschermers. Moeder gaf daarbij aan dat zij verweerster zou introduceren bij de gezinsvoogdijsinstelling en toestemming zou vragen om haar dochter bij verweerster te laten starten met een coachingstraject voor begeleiding bij de omgang met klager.

4.3. In afwachting van de toestemming van de gezinsvoogd voor het verdere coachingstraject zag verweerster geen aanleiding om in dit stadium contact te leggen met klager. Klager is niet belast met het gezag over X. Nu verweerster met moeder had afgesproken dat deze haar zou introduceren bij de gezinsvoogd, was er voor verweerster ook geen aanleiding om in dit stadium zelf contact op te nemen met gezinsvoogd of Raad voor de Kinderbescherming.

4.4. Op verzoek van moeder heeft verweerster wel het verloop van het eerste contact op papier gezet en aan moeder gezonden. Dit is de brief van 19 februari 2024.

Verweerster stelt dat dit stuk, in tegenstelling tot wat klager stelt, geen rapport is maar een verslag van de contacten tot dan toe in een brief aan moeder. Verweerster beschrijft in het verslag wat moeder en X haar hebben verteld en heeft dit zo veel mogelijk ook in haar woordkeuze tot uitdrukking gebracht door gebruik van woorden als 'vertelt' en 'geeft aan'.

Verweerster erkent – na herlezing van het stuk – dat ze in die woordkeus niet steeds consequent is geweest en soms ook dingen stelt. Dit vindt ze achteraf beschouwd onvoldoende zorgvuldig en daarvoor biedt ze excuus aan.

Verweerster erkent dat ze vader voorafgaand aan verzending van de brief aan moeder niet heeft geïnformeerd, maar acht dit niet verwijtbaar, nu vader geen gezag heeft over X.

4.5. Op basis van kennisneming van de stukken van de rechtbank en eerder betrokken jeugdhulpinstanties, die zij van moeder kreeg, in combinatie met haar eigen observaties, heeft verweerster het geopperde programma 'Stoere Schildpadden' als niet passend beschreven. Verweerster wijst erop dat de gezinsvoogd zelf in een OTS-rapportage d.d. 8 januari 2024 ook schrijft: *Dit programma lijkt [naam gezinsvoogdijsinstantie] mogelijk niet te voldoen voor wat wij voor X wensen, namelijk een eigen kindercoach voor het loyaliteitsconflict en haar sociale en emotionele*

*ontwikkeling.”*

4.6. In de periode van 13 december 2024 tot en met 8 maart 2024 was moeder de enige contactpersoon van verweerster. Verweerster heeft in die periode moeder twee maal gesproken voor vrijblijvende kennismaking en moeder met X twee maal gezien en één keer telefonisch gesproken. Verweerster heeft moeder hiervoor geen nota verzonden. Het daadwerkelijke coachingstraject is pas gestart na toestemming van de gezinsvoogd op medio maart 2024. Verweerster stelt dat de gezinsvoogd derhalve haar enige opdrachtgever is geweest.

4.7. Verweerster kwam met de gezinsvoogd overeen dat X in de daaropvolgende periode bij haar op de praktijk zou komen voor individuele kindercoachsessies. Zij kwamen ook overeen dat verweerster contact zou leggen met klager, waarna de afspraken met klager tot stand kwamen. De contacten verliepen in de beleving van verweerster prettig en constructief. Klager heeft dat aan verweerster ook kenbaar gemaakt.

4.8. Verweerster benadrukt dat X niet bij haar onder behandeling was, maar dat sprake was van begeleiding als kindercoach.

Verweerster heeft zich niet, zoals klager stelt, opgesteld als onafhankelijk deskundige ter zitting in februari 2024, maar heeft in haar brief aan moeder geschreven dat zij een onafhankelijk professional is, die het belang van het kind voorop stelt.

4.9. Ten aanzien van de verslaglegging d.d. 25 juni 2024 stelt verweerster dat zij op verzoek van de gezinsvoogd een update heeft gedaan van het verloop van de coaching. De gezinsvoogd vroeg haar ook om haar mening omtrent het programma ‘Stoere Schildpadden’.

Verweerster geeft in het verslag een weergave van haar bevindingen op basis van haar contacten met X. Verweerster heeft in het verslag juist ook beschreven dat sommige van de uitlatingen van X wellicht feitelijk niet (helemaal) kloppen, maar dat dit passend is bij haar leeftijd en ontwikkeling. Verweerster heeft in het verslag juist ook beschreven, tot welke problemen dit in de communicatie tussen de ouders kan leiden, indien zij de uitlatingen van X over de andere ouder te allen tijde als feitelijk waar beschouwen.

4.10. Verweerster erkent dat zij in het verslag ook aanbevelingen heeft gedaan. De aanbeveling omtrent ‘Stoere Schildpadden’ was op telefonisch verzoek van de gezinsvoogd en gebaseerd op haar afwegingen op basis van de contacten met X. De aanbeveling omtrent vorm van de omgangsregeling is gebaseerd op haar eigen waarnemingen bij X, waarbij ze een keer aanwezig is geweest op het schoolplein toen X vanuit school naar vader ging en een contact met de intern begeleider van school. Verweerster vindt achteraf gezien dat zij zich onvoldoende heeft gerealiseerd dat ze in haar rol geen aanbevelingen mocht doen. Verweerster vindt dat ze daarmee niet binnen de grenzen van haar deskundigheid is gebleven.

4.11. Om dat verweerster zelf twijfelde over de juistheid van haar verslag, heeft zij begin juli 2024 contact opgenomen met de NVO voor advies. Het werd verweerster toen duidelijk, dat zij haar verslag eerst naar beide ouders had moeten sturen, voordat ze het aan de gezinsvoogd verzond. Verweerster dacht eerder dat ze met een gelijktijdige verzending aan de ouders in cc juist handelde. Verweerster heeft hiervan geleerd en heeft zich ingeschreven voor een cursus van de NVO over de Beroepscode om haar kennis hiervan te vergroten.

Verweerster benadrukt dat zij het verslag naar eer en geweten geschreven en vindt niet dat zij zich in het verslag vooringenomen over klager heeft uitgelaten.

Achteraf gezien vindt verweerster wel dat zij in haar verslaglegging expliciet had moeten zijn over haar plan van aanpak en uitgebreider moeten beschrijven, welke methodieken zij daarbij gebruikt.

4.12. Naar aanleiding van het verloop van deze coaching en de daarop volgende klacht heeft verweerster reeds een aantal aanpassingen gedaan in haar praktijk voering:

- bij het schrijven van brieven of verslagen geeft verweerster nauwkeurig weer, hoe de lezer deze mag interpreteren;
- verweerster laat een collega meelesen, indien de situatie dat vereist en toelaat;
- verweerster beschrijft voortaan in brieven expliciet haar plan van aanpak en de methodieken.

## **5. De hoorzitting**

Tijdens de hoorzitting van 7 juli 2025 hebben partijen hun standpunten herhaald en nader toegelicht.

5.1. Klager benadrukte -voor zover hier van belang- ter zitting dat de essentie van zijn klacht is gelegen in de twee schriftelijke rapportages, die verweerster heeft geschreven. De totstandkoming van deze rapportages is niet conform de Beroepscode geweest. Pas na de eerste rapportage, waarvan klager in een juridische procedure over de omgangsregeling, op de hoogte raakte, heeft verweerster contact met klager gelegd. In het tweede verslag is er van die contacten echter geen juiste weergave en verwerking geweest. Het rapport is niet in concept aan hem voorgelegd.

5.2. Klager is van mening dat de inhoudelijke onderbouwing in de rapportages ook onvoldoende is. Er heeft geen systemisch onderzoek plaatsgevonden. Onduidelijk is in welke mate verweerster kennis nam van rapportages van eerder betrokken instanties. Er staan in de rapportages oordelen en adviezen, die onvoldoende zijn onderbouwd.

5.3 Klager stelt dat verweerster weliswaar tekortkomingen in de inhoud en de totstandkoming van haar rapportages erkent, maar dat deze rapporten er nog steeds liggen. Met haar recente besluit het traject te stoppen, erkent verweerster volgens klager ook dat de kwestie haar deskundigheid overschrijdt. Hij vindt dat de rapporten moeten worden ingetrokken. Klager kan zich desalniettemin voorstellen de contacten met verweerster voor X waardevol zijn geweest. Daarin verschilt hij niet met verweerster van mening. Het gaat hem om de rapportages en de schade die deze toebrengen. Het belang van X staat voor hem voorop.

5.4. Verweerster heeft – voor zover hier van belang- benadrukt dat zij erkent dat zij ten aanzien van de twee brieven, die zij over het traject van X heeft geschreven, niet conform de beroepscode heeft gehandeld. Zij had bij de verzending van in elk geval de tweede brief eerst een concept aan ouders moeten sturen. Zij heeft in de brief in goed vertrouwen antwoord gegeven op vragen, die de gezinsvoogd haar had gesteld. Achteraf – ook na advies van de NVO- realiseert ze zich dat ze deze adviezen en conclusies niet had moeten geven. Daarvoor biedt ze excuses aan.

5.5. Anders dan klager stelt, vindt verweerster niet dat ze voor deze kwestie onvoldoende gekwalificeerd of deskundig was of is. De reden, waarom ze recent heeft besloten het traject van X af te sluiten, is dat verweerster tot het inzicht is gekomen dat ze als solopraktijk onvoldoende is geëquipeerd om zicht te houden op de juridische complicaties in deze kwestie.

5.6. Verweerster wist niet dat de gezinsvoogd met klager, zoals hij stelt, zou zijn overeengekomen dat het contact met haar na de tweede rapportage zou worden beëindigd. De gezinsvoogd had haar meegedeeld dat X rust nodig had en dat haar contacten met X niet over de omgang met vader hoefden te gaan.

5.7. Verweerster vindt niet dat zij onverenigbare rollen op zich heeft genomen. Zij is weliswaar eerst in december 2023 benaderd door de moeder, maar de contacten in deze fase waren uitsluitend bedoeld als kennismaking. Verweerster stelt dat zij het traject ten aanzien van de begeleiding van X

bij de omgang met als ondersteuningsdoel *“Help mij het makkelijker maken om naar vader toe te gaan”*, pas is gestart na toestemming van de gezinsvoogd.

## 6. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden. Op 1 september 2021 en 1 januari 2025 zijn aangepaste versies van de Beroepscode in werking getreden. Op de onderhavige klacht is de aangepaste Beroepscode 2017 van 1 september 2021 van toepassing omdat het handelen waarover wordt geklaagd, plaatsvond ná 1 september 2021 en vóór 1 januari 2025.

Artikel 10 van de Beroepscode (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:  
‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

Artikel 16 van de Beroepscode (Beoordelen van de eigen deskundigheid en bekwaamheid) bepaalt- voor zover hier van belang:

‘1. De pedagoog beslist op grond van zijn deskundigheid en bekwaamheid en op grond van zijn mogelijkheden of hij een professionele relatie met de cliënt aangaat, conform artikel 9. Indien nodig verwijst de pedagoog de cliënt of de opdrachtgever naar een andere deskundige.  
...’

Artikel 23 van de Beroepscode (Onverenigbare opdrachten of rollen) bepaalt- voor zover hier van belang:

‘ 1. De pedagoog aanvaardt geen opdracht die niet te verenigen is met een reeds eerder aanvaarde opdracht, ook als er geen sprake is van dezelfde cliënt. Bij de motivering van zijn weigering neemt de pedagoog de geheimhouding in acht zoals beschreven in artikel 11.  
2. De pedagoog expliciteert zijn verschillende rollen als hij gelijktijdig of achtereenvolgens verschillende professionele rollen heeft ten opzichte van zijn cliënt. De pedagoog vermijdt het vermengen van verschillende professionele rollen voor zover deze onverenigbaar zijn uit het oogpunt van de zorg van een goed pedagoog.  
3. De pedagoog is alert op situaties waarin de belangen van de cliënt, van de opdrachtgever en/of van leden van het cliëntsysteem onverenigbaar zijn. Indien een dergelijke situatie ontstaat, expliciteert de pedagoog zo spoedig mogelijk zijn positiekeuze ten opzichte van alle betrokkenen.  
...’

Artikel 37 van de Beroepscode (Zorgvuldig rapporteren) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘1. Indien de pedagoog een rapportage opstelt, beperkt hij zich tot het verstrekken van die gegevens die voor de beantwoording van de vraagstelling van belang zijn en hij vermeldt de beperkingen die voor zijn bevindingen gelden. De pedagoog neemt bij het opstellen van de rapportage de volgende regels in acht:  
- het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;  
- het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;  
- in het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;  
- het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen of instanties;  
- de rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.  
(...).’

Artikel 38 ( Geen oordelen en adviezen over andere leden van het cliëntsysteem) bepaalt- voor zover hier van belang- het volgende:

- ‘ 1. In zijn rapportages beperkt de pedagoog zich bij het geven van oordelen en adviezen tot de cliënt. De pedagoog geeft geen oordelen en adviezen met betrekking tot andere leden van het cliëntsysteem, met uitzondering van lid 2 en lid 3.
2. Indien het voor het doel van de rapportage noodzakelijk is om gegevens over een ander lid van het cliëntsysteem dan de cliënt op te nemen, dan beperkt de pedagoog zich, behoudens de uitzondering in lid 3, tot die gegevens die hij uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen. Voor het verstrekken van deze gegevens is gerichte toestemming van het andere lid van het cliëntsysteem vereist, behoudens het bepaalde in artikel 13.
3. Indien de pedagoog meent dat het voor de rapportage noodzakelijk is gegevens van een ander lid van het cliëntsysteem dan de cliënt op te nemen die hij niet uit eigen waarneming of onderzoek heeft verkregen, vermeldt hij dit uitdrukkelijk. En hij vermeldt ook de bron van de gegevens en de relevantie van de betreffende gegevens voor de rapportage. Voor het verstrekken van deze gegevens is toestemming van dit andere lid van het cliëntsysteem vereist, behoudens het bepaalde in artikel 13.’

Artikel 39 van de Beroepscode (Inzage in en afschrift van de rapportage) bepaalt – voor zo ver hier van belang:

- ‘ 1. Als de pedagoog schriftelijk rapporteert aan een externe opdrachtgever, biedt de pedagoog de cliënt de gelegenheid tot inzage in het rapport voordat dit wordt uitgebracht en hij verstrekt de cliënt een afschrift.
  2. Het recht op inzage en afschrift geldt niet voor delen van het rapport die (mede) betrekking hebben op andere leden van het cliëntsysteem, indien het weigeren van inzage en afschrift noodzakelijk is in het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze ander(en).
  3. De cliënt heeft recht op verbetering, aanvulling of verwijdering van gegevens die op hem betrekking hebben, indien hij aannemelijk kan maken dat die gegevens feitelijk onjuist of onvolledig zijn, of gelet op de doelstelling van het onderzoek niet ter zake dienend of onrechtmatig verkregen zijn. De pedagoog brengt verbeteringen en aanpassingen aan voordat hij de rapportage naar de externe opdrachtgever stuurt.
  4. Indien de cliënt hierom verzoekt, voegt de pedagoog een eigen verklaring van de cliënt toe aan de rapportage. De pedagoog voegt de verklaring toe voordat hij deze aan de externe opdrachtgever toezendt.
- ...’

De Bijlage Ouderschap, gezag en (echt-)scheiding bij de Beroepscode bepaalt – voor zover hier relevant :

‘Informatieplicht t.a.v. de ouder zonder gezag

Professionals hebben de wettelijke plicht om de juridisch ouder zonder gezag op zijn verzoek te informeren over de (inhoud van de) hulp aan zijn kind: wanneer de hulp begon, of deze al is afgesloten, de doelstelling van de hulp en de resultaten daarvan. De gezaghebbende ouder hoeft hiervoor geen toestemming te geven. De pedagoog is namelijk verplicht de informatie te verstrekken, tenzij hij meent dat dit in strijd is met de zorg van een goed pedagoog. Deze informatieplicht geldt tot het zestiende jaar van het kind.

NB: De ouder zonder gezag heeft geen recht op inzage in het dossier

...’

## **7.De beoordeling van de klacht**

Het College overweegt als volgt.

7.1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van het handelen van de pedagoog er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

#### Klachtonderdeel 1

7.2. Klager verwijt verweerster in het eerste klachtonderdeel, dat zij niet over de kwalificaties en deskundigheid beschikt om de begeleiding van X op zich te nemen.

Verweerster heeft bij haar verweerschrift een certificaat overgelegd van het voltooien van een opleiding tot kindercoach in 2015. Alhoewel kindercoach geen wettelijk beschermd beroep of titel is, beschikte verweerster dus wel degelijk over een kwalificatie als kindercoach. Verweerster is daarnaast als pedagoog lid van de NVO en geregistreerd als master-pedagoog in het SKJ-register. Verweerster was daarmee dus wel degelijk voldoende gekwalificeerd.

Het College heeft op basis van het onderzoek in deze zaak geen aanwijzingen dat verweerster overigens niet over voldoende deskundigheid en ervaring zou beschikken om een kwestie als deze aan te nemen.

Het klachtonderdeel is daarmee ongegrond.

#### Klachtonderdelen 2 en 3

7.3. Klager maakt verweerster in de klachtonderdelen 2 en 3 een aantal verwijten in relatie tot haar verslag van 19 februari 2024. Het College zal deze klachtonderdelen gezamenlijk bespreken.

Verweerster stelt dat zij deze “brief” heeft geschreven op verzoek van moeder als een verslag van de contacten in de kennismakingsfase. De brief heeft zij daarom aan moeder gezonden.

Het College stelt vast dat verweerster in het verslag evenwel ook heeft geschreven dat moeder de brief in overleg met haar advocaat mocht gebruiken en geeft aan dat haar *“visie mening en stem mogen worden gedeeld indien de rechtbank dit nodig acht”*. Verweerster kon en moest er derhalve in de visie van College op zijn minst rekening mee houden dat haar brief in een juridische procedure zou worden gebruikt. Mede gelet daarop had van verweerster meer zorgvuldigheid in haar formuleringen mogen worden verwacht.

Het College ziet in de verslaglegging terug dat verweerster wel de bedoeling had om haar werkwijze bij de begeleiding van X op een neutrale manier in te steken. Verweerster trekt in de rapportage vervolgens echter conclusies en adviseert dat het programma Stoere Schildpadden haar niet passend lijkt. Daarmee is de verslaglegging, zo concludeert het College, veel meer geworden dan een verslag van een intakefase. Deze conclusies en het advies, waren in de intakefase niet op hun plaats. In de verslaglegging wordt, naar het oordeel van het College, ook onvoldoende duidelijk uiteengezet waarop verweerster de conclusies en haar advies op baseert. Het College oordeelt daarom dat de rapportage ook inhoudelijk in onvoldoende mate voldoet aan de eisen gesteld in artikel 37 van de Beroepscode.

7.4. Verweerster wist uit de contacten met moeder dat sprake was van een OTS naar aanleiding van een moeizaam tot stand komende omgang met vader. Verweerster had voor het aangaan van de contacten in deze fase formeel geen toestemming van klager nodig: deze heeft immers niet het gezag over X. In zoverre is de klacht dat verweerster de opdracht heeft aanvaard zonder toestemming van klager dus ongegrond. Naar het oordeel van het College had verweerster wel eerder op eigen initiatief contact moeten leggen met de gezinsvoogd. Verweerster had in ieder geval -zonder overleg met de gezinsvoogd- geen verslag zoals dat van 19 februari 2024 mogen schrijven.

De verslaglegging van verweerster bevat gegevens over klager, die verweerster niet uit eigen onderzoek of waarneming heeft verkregen. De gegevens zijn grotendeels citaten van X, maar verweerster concludeert bijvoorbeeld ook dat X hinder lijkt te ondervinden van het verplichte contact met haar vader. Door gegevens als deze op te nemen en daar zonder eigen onderzoek of waarneming ook een conclusie aan te verbinden heeft verweerster niet gehandeld in overeenstemming met artikel 38 van de Beroepscode. Voor het opnemen van dergelijke gegevens was de toestemming van klager nodig geweest.

7.5. Verweerster heeft in deze fase kennisgenomen van de aan haar ter hand gestelde stukken van eerder betrokken hulpverleners. Dat zij geen kennis heeft genomen van stukken die haar niet zijn overhandigd kan verweerster uiteraard niet worden verweten. Verweerster had echter ook over het verloop van de begeleiding van eerder betrokken instanties wel eerder met de gezinsvoogd moeten overleggen, zo oordeelt het College.

De klachtonderdelen 2 en 3 zijn daarmee in overwegende mate gegrond.

#### Klachtonderdeel 4

7.6. Klager verwijt verweerster in zijn vierde klachtonderdeel dat zij onverenigbare rollen op zich heeft genomen door eerst in opdracht van moeder te werken en daarna in opdracht van de gezinsvoogd de begeleiding van de omgangsregeling op zich te nemen.

Verweerster vindt dat van onverenigbare rollen geen sprake is, omdat de aanvankelijke contacten met moeder slechts een kennismaking betroffen en zij moeder ook geen nota heeft gestuurd.

7.7. Zoals het College in haar oordeel over de klachtonderdelen 2 en 3 al heeft overwogen, is verweerster in de eerste fase veel verder gegaan dan je van een kennismakingsfase zou mogen verwachten. De eerste fase behelsde, vooral ook door de rapportage van verweerster met conclusies en een advies, veel meer dan een kennismaking. Dat verweerster aan moeder geen nota heeft gestuurd is niet van doorslaggevend belang. Naar het oordeel van het College was er in de periode van 13 december 2023 tot 8 maart 2024 wel degelijk sprake van een opdracht van moeder.

Na toestemming van de gezinsvoogd heeft verweerster vanaf maart 2024 de opdracht aanvaard met als ondersteuningsdoel om het X gemakkelijker te maken om naar haar vader te gaan. Verweerster heeft met name door de rapportage over de fase van december 2023 tot maart 2024 op zijn minst – bij klager – de gerechtvaardigde schijn gewekt dat zij daarna onvoldoende onafhankelijk was om de opdracht van de gezinsvoogd op zich te nemen. Verweerster heeft die verschillende rollen in haar rapportage ook niet expliciet benoemd. De conclusie van het College is daarom dat verweerster niet heeft gehandeld in overeenstemming met artikel 24 van de Beroepscode.

Klachtonderdeel 4 is hiermee gegrond.

#### Klachtonderdeel 5

7.7. In het laatste klachtonderdeel verwijt klager verweerster – kort samengevat – dat zij ook in haar tweede verslag van 25 juni 2024 niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen.

Zoals verweerster zelf ook heeft erkend, had verweerster deze rapportage voor verzending aan de gezinsvoogd eerst in concept aan beide ouders moeten sturen. Klager en de moeder hadden dan, zo nodig verbeteringen of aanvullingen kunnen aandragen en desgewenst een eigen verklaring aan de rapportage kunnen toevoegen.

Verweerster heeft aangevoerd dat zij in de rapportage in haar formuleringen juist onderscheid heeft aangebracht tussen feitelijke bevindingen en soms (subjectieve) uitlatingen van X en anderen. Het College onderkent dat verweerster getracht heeft om de neutraliteit te bewaken zowel in haar werkwijze met X, als in de formuleringen in de rapportage. Echter, zoals verweerster ook zelf heeft

erkend, verweerster had in de rapportage duidelijker moeten beschrijven, wat de status was van haar rapportage – een feitelijk verslag van de begeleiding of een rapportage met conclusies en adviezen op basis van een vraagstelling. Conclusies en adviezen hadden, evenals gebruikte methodes en interventies, explicieter moeten worden beschreven, dan verweerster in haar rapportage van 25 juni 2024 heeft gedaan.

Ook klachtonderdeel 5 is hiermee in overwegende mate gegrond.

## **8. Uitspraak**

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak:

Klachtonderdeel 1 is ongegrond, klachtonderdeel 4 is gegrond en de klachtonderdelen 2, 3 en 5 zijn in overwegende mate gegrond.

Ten aanzien van de aan verweerster op te leggen maatregel heeft het College overwogen, dat het rekening wil houden met de door verweerster getoonde de reflectie op haar handelen en de initiatieven voor verbetermaatregelen die zij zelf al heeft aangedragen. Anderzijds is gezien de ernst van het verwijtbaar handelen een maatregel, die verzekert dat verweerster ook daadwerkelijk verbetermaatregelen treft, passend en geboden.

Gelet hierop, legt het College aan verweerster de maatregel op van voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van het lidmaatschap van de vereniging NVO voor een periode van maximaal twee jaar zoals bedoeld in artikel 20 lid 1 onder c. van het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement). De maatregel is bedoeld om de competenties van verweerster te versterken met name op de gebieden zorgvuldig rapporteren en de alertheid op vermenging van professionele rollen, alsmede op het expliciteren en verduidelijken van de professionele rol ten opzichte van betrokkenen.

De voorwaarden waaronder de voorwaardelijk schorsing worden opgelegd, zijn dat verweerster:

- een regionale beroepscodebijeenkomst van de NVO bijwoont voor de volledige duur van de bijeenkomst; én
- minimaal vier keer twee uur supervisie geniet bij een supervisor die is geregistreerd in het Kwaliteitsregister NVO supervisoren orthopedagoog-generalist. Tussen de supervisie-bijeenkomsten zit steeds een reflectietijd van minimaal twee weken.

De supervisie moet worden afgesloten met een door de supervisor goed te keuren reflectieverslag waaruit blijkt dat verweerster heeft gereflecteerd op haar handelen in deze zaak in relatie tot de Beroepscode. In de supervisie moet met name worden ingegaan op de versterking van de competenties van verweerster op de gebieden zorgvuldig rapporteren en alertheid op vermenging van professionele rollen en het expliciteren en verduidelijken van de professionele rol naar betrokkenen.

De termijn voor het voldoen aan de voorwaarden is vastgesteld op maximaal twee jaar, en vangt aan op de eerste dag na het onherroepelijk worden van deze uitspraak. Indien verweerster binnen de gestelde termijn voldoet aan de voorwaarden dan treedt de schorsing niet in werking; indien verweerster niet binnen de genoemde termijn aan de voorwaarden zou voldoen dan verwezenlijkt zich de schorsing en wordt deze op grond van artikel 20 lid 2 van het Reglement van rechtswege omgezet in een schorsing als bedoeld in ar. 20 lid 1 onder d van het Reglement.

Aldus gedaan op 29 augustus 2025 door het College van Toezicht.

De heer mr. T.J. Dorhout Mees, voorzitter

mevrouw mr. H.C.B. van der Meer, ambtelijk secretaris